

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΘΡΗ ΠΡΟΚΑΜΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίαι Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίαι » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησίαι » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἐγγράφα ἐν γένει τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΟΓΛ.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην μετὰ μεσημβρίαν ἐγένετο κατὰ τὸ προεκδοθὲν πρόγραμμα ἡ κηδεῖα τοῦ Καρόλου Ὁγλ δι' ὅλης τῆς ἐπιστημότητος. Ἄπασα σχεδὸν ἡ πόλις πενθοῦσα τὸν ἄδικον αὐτοῦ θάνατον παρηκολούθησε τὴν κηδεῖαν τοῦ ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ ναοῦ μέχρι τοῦ νεκροταφείου, ἐνθα ἐξεφωνήθησαν ἐπιτάφιοι λόγοι ὑπὸ τῶν κυρίων Κ. Παπαρρήγοπούλου, Δ. Λογγῆ, Τιμ. Φιλήμωνος καὶ ἄλλων. Ὡραιοτέρα κηδεῖα οὐδέποτε ὑπῆρξεν. Λυπούμεθα διότι ἔνεκεν ἐλλείψεως χώρου δὲν δυνάμεθα νὰ καταχωρίσωμεν λεπτομερῶς τὰ κατ' αὐτήν. Ὁ πατὴρ τοῦ ἀτυχοῦς Ὁγλ ἐτηλεγράφησε τὴν παρελθ. Τρίτην εἰς τὸν πρωθυπουργὸν ἐκ Λονδίνου συγκινητικώτατα, εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς ἀνασάσεως τῆς δούλης Ἑλλάδος. «Τὸ πνεῦμα μου, λέγει ὁ ἀτυχὴς πατήρ, ἔσαι μεθ' ὑμῶν αὔριον ἐν Ἀθήναις, ἐνθα ὁ προσορλῆς μου κηδεύεται». Ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ, οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Καρόλου Ὁγλ ἐνετείλαντο ἐκ Λονδίνου τηλεγραφικῶς ὅπως τεθῆ ἐπὶ τοῦ φερέτρου ἐπ' ὀνόματι ἐκάστου αὐτῶν στέφανος ἐξ ἁμαράντων. — Ἐπὶ τοῦ φερέτρου τοῦ ἀτυχοῦς Ὁγλ ἐτέθησαν ὑπὸ σωματείων, Συλλόγων καὶ πολιτῶν στέφανοι 65 μετὰ διαφόρων ἐπιγραφῶν.

Ἀποσπῶμεν ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Φιλήμωνος τὰς ἐξῆς πολιτικὰς στροφάς :

«Δὲν ἐπεθύμουν, κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὴν ἱεράν, ἢν ὀλόκληρον ὀφείλομεν ν' ἀφιερῶσωμεν εἰς τὴν ἀκηλίδωτον μνήμην θερμοῦ φιλέλληνος, νὰ ἐκφέρω λόγους πικροὺς ἢ νὰ ἐγγίσω πηγάς χαινούσας. Ὁφείλω ὅμως νὰ μὴ ἀποκρύψω τὴν ἀλήθειαν, ὀφείλω νὰ μὴ δειχθῶ ἄδικος οὐδὲ πρὸς αὐτοὺς τοὺς κατακτητὰς, πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἀμέσους σφαγεῖς τοῦ Ὁγλ.

Πρὶν ἢ ἀφήσω τὸ λυπηρὸν θέμα τοῦ φόνου αὐτοῦ, καθήκον, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν μνήμην του αὐτῆν, καὶ πρὸς τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν, μοὶ ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἶπω, ὅτι τῆς σφαγῆς του ἐργάται μόνοι καὶ αποκλειστικοὶ δὲν εἶναι οἱ τούρκοι. Τὴν εὐθύνην, ἐπὶ τῇ σφαγῇ τοῦ Ὁγλ καὶ τῶν ἀθῶων ὄντων, ἄτινα καλύπτουσι νεκρὰ τὴν θεσσαλικὴν γῆν καὶ τὴν γῆν τῶν ἄλ-

λων ὑποδούλων τῇ Τουρκίᾳ ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν, συμμερίζονται ἀρρήκτως τοῖς Τούρκοις καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες, συντρίψαντες, ἐν πολέμῳ εὐτυχῆ, τὴν τουρκικὴν ἐξουσίαν καὶ αἰχμάλωτον ἐν αὐτῇ τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ταπεινώσαντες αὐτήν, ὅπως δεσμῶν κατέχοντες αὐτήν, οἵτινες ὑπερβάντες τὸν ΑἼμον, ὑπὸ τὴν ὠραίαν καὶ σαγηνεύουσαν σημαίαν τῆς σωτηρίας τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τῶν σφαγῶν τῶν Μουσουλμάνων, ἀνέχονται, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν των, αὐτοὶ τροπαιοῦχοι, νὰ ἐξακολουθῶσιν αἱ αὐταὶ σκηναὶ τῆς βαρβαρότητος, αἵτινες, κατὰ βουλγαρικῶν τιμῶν χωρίων, πρὸ διετίας, τολμηθεῖσαι, ἐχρησίμευσαν εἰς δικαιολογίαν τοῦ πολέμου, ὃν ἐπέστεψεν ἡ κατὰ τῶν σουλτανικῶν στρατῶν νίκη. Μία στροφή ἀπειλητικὴ τοῦ βλεφάρου αὐτῶν, μία ὑπόμνησις, σοβαρῶς γινομένη πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διοίκησιν, ἤρκει νὰ σταματήσῃ τὴν σφαγὴν τῶν ἀθῶων. Ἄλλ' ὅμως ἡ τοιαύτη ἐνέργεια αἰωνίως ἀναβάλλεται, ἐνῶ δὲν δύναται τὴν πρόφασιν τοῦ ἀδυνάτου ν' ἀντιτάξῃ ἐκείνοισι κατώρθωσε ν' ἀποσπάσῃ ἀπὸ τῆς σουλτανικῆς ἐξουσίας ὀλόκληρον τὴν ἐπικράτειάν της, καὶ νὰ τὴν καταστήσῃ ἐξουθένωμα τῶν δούλων.

Δὲν ἐρευνῶ τοὺς ἰδιαιτέρους λόγους τῆς τοιαύτης πολιτικῆς εἶναι φρικώδεις καὶ σατανικοὶ. Δὲν δύναμαι ὁμῶς νὰ πείσω ἑμαυτὸν, ὅπως μὴ χαρακτηρίσω τὴν τοιαύτην διαγωγὴν, ὡς ἀπάνθρωπον, ἀναξίαν ἐκείνων, οἵτινες κοσμοῦνται τῷ χριστιανικῷ ὀνόματι, ἐπικαλοῦνται τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν, καὶ καυχῶνται, ὅτι εἶναι πιστοὶ ὀπαδοὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ σταυρωθέντος».

Καὶ κατωτέρω
«Τὸ αἷμα, ὅπερ ἐχύθη ἐκ τῆς καρδίας τοῦ Καρόλου Ὁγλ ἐπὶ ἑλληνικῆς χώρας παρὰ τῶν χειρῶν τῶν κατακτητῶν αὐτῆς, εἶναι ἡ σπονδὴ, ἡ καθαγιαζούσα καὶ κυρούσα τὴν συμμαχίαν καὶ τὴν σύμπρασιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ μετὰ τοῦ μεγάλου ἔθνους τῶν Ἀγγλων, βεβαίως δὲ καὶ μεθ' ὅλου τοῦ ἄλλου περωτισμένου κόσμου, ἐν τῷ ἀγῶνι, ὃν ὁ πολιτισμὸς ἀναλαμβάνει πάλιν πεπωμένως κατὰ τῆς κατακτήσεως. Οὐδέποτε ἄλλοτε, ὅσω σήμερον, βεβαιότερος προειμνήθη ὁ ἀγῶν οὗτος. Δυνατὸν ἢ πολιτικὴ νὰ ἐξέρη τρόπους τινάς, ὅπως ἀποφυγῇ πρὸς ὦραν, τὴν πεπωμένην ῥῆξιν, βεβαίως δὲ παντοῖαι θὰ καταβληθῶσι προσπάθειαι εἰς ἀποσώβησιν αὐτῆς. Ἀλλὰ τὰ ζητήματα ἐτέθησαν, πρέπει νὰ λυθῶσι, καὶ θὰ λυθῶσι, πᾶσα δὲ ἀναβολὴ βεβαιοτέραν, ὅσω καὶ πωσατωδέστεραν, προώρισται νὰ ἐπαγάγῃ τὴν πάλιν.

Τὸ παρελθὸν τῆς Ἑλλάδος, ὁ ναὺς της, αἱ ἀπ' αἰῶ-

νων έργασίαι της, ὁ ἱερός ἀγὼν τοῦ 1821 καὶ ἡ σημερινὴ θέσις της, ὀρίζουσι τὴν τάξιν αὐτῆς ἐν τῷ ἀρξαμένῳ ἀγῶνι. Ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται νὰ μὴ ταχθῆ πρὸς ἐκείνους, οἵτινες θ' ἀναγκάσωσιν ἐπὶ τῆς σημαίας αὐτῶν τῆς κατακτήσεως τὴν ἀνατροπὴν· διότι, ἐν ἀγῶνι τοιοῦτῳ, συντασσομένη αὐτοῖς, ὑπὲρ τῶν ἰδίων μάχεται καὶ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐλευθερίας ἀμύνεται.

Ἡ ἔνωσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ μετὰ τῆς ἐλευθέρως Εὐρώπης εἶναι γεγονός, τετελεσμένον ἤδη, ἐν τῇ συνειδήσει τῶν Ἑλλήνων καὶ πάσης φιλοτίμου ψυχῆς τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Οἰωνὸν δὲ παρήγορον πρὸς τοῦτο βλέπω, ἐκ τοῦ φερέτρου τούτου προκύπτοντα.

Ἄφ' οὗ ἀπλήρως τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας ἔχει περὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων τῶν ἀφορώντων τὸ ἡμέτερον Ἔθνος, δημοσιεύομεν καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐγγράφα ἐκδοθέντα ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ὑπουργείου.

Ὁ Οὐένδαμ τῷ Λόρδῳ Δέρβυ.

Ἐν Ἀθήναις, 10 Νοεμβρίου 1877.

Ὁ κ. Τρικούπης μοι ὠμίλησε χθὲς περὶ τῶν ἐπιτυχιῶν τῶν ῥωσικῶν ὄπλων, παρατηρήσας ἐμφαντικῶς ὅτι ἤγγιζε κρίσις τοῦ ἐπὶ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου, ὅτι ἐπέκειτο ὁ διαμελισμὸς τῆς Τουρκίας καὶ ὅτι δυνατόν νὰ ἔλθῃ στιγμή, καθ' ἣν τὰ ἐλληνικὰ στρατεύματα θὰ διαβῶσι τὰ σύνορα. Ἐξέφρασα τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἡ Ῥωσσία ἐπεθύμει ν' ἀποδυθῆ ἡ Ἑλλάς εἰς πόλεμον, ὁ δὲ κ. Τρικούπης ἀπήντησεν ὅτι ταῦντι τὸ ἐπεθύμει. Παρέστησα τότε αὐτῷ τὸν μέγαν κίνδυνον, εἰς ὃν θὰ ἐξετίθετο ἡ Ἑλλάς, καὶ ἠρώτησα τίνι τρόπῳ θὰ ὑπερήσπιζεν ἡ κυβερνήσις τὰς ἐνεστῶσας αὐτῆς κτήσεις, ἐνῶ θ' ἀπειρεῖτο νὰ προσαρτηθῆ ἑτέρας. Ὁ κ. Τρικούπης εἶπεν ὅτι ἡ Τουρκία ἠδύνατο νὰ ἐκπέμψῃ στόλον καὶ νὰ καταστρέψῃ παραλίους τινὰς πόλεις, ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀρκούντως ἰσχυρά, ὅπως καταλάβῃ στρατιωτικῶς μέρος τι τῆς Ἑλλάδος. Ὑπέμνησα αὐτῷ ὅτι ἡ κυβερνήσις τῆς ἀνάσσης συνέστησεν ἐπανειλημμένως τῇ Ἑλλάδι εἰρηνικὴν καὶ οὐδετέραν πολιτικὴν καὶ ὅτι ἐπομένως, ἐὰν ἡ Ἑλλάς ἀποδυθῆ εἰς πόλεμον, δὲν πρέπει νὰ προσδοκᾷ ἀρωγὴν ἐξ Ἀγγλίας.

Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ.

Ἐν Ἀθήναις, 10 Νοεμβρίου 1877.

Ὁ κ. Τρικούπης μὲ παρεκάλεσε χθὲς, ὅπως ἀνεπισήμως, νὰ ἐφεκλύσω τὴν προσοχὴν τῆς Ὑμ. Ἐξ. ἐπὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς Ἑλλάδος νὰ εἰσαχθῆ εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν, ἐὰν συνέλθῃ τοιαύτη πρὸς διευθέτησιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος. Ὁ κ. Τρικούπης προσέθηκεν ὅτι δὲν εἶχε δώσει ἐντολὴν εἰς τοὺς διπλωματικούς πράκτορας τῆς Ἑλλάδος νὰ ὑποκινήσωσι τὸ ζήτημα, διότι ἐπεθύμει θερμῶς νὰ διατυπώσῃ αὐτὸ ἀνεπισήμως καὶ νὰ μὴ ἐκτεθῆ εἰς ἀρνησιν· τούτου δ' ἔνεκεν, ἐὰν πρόκηται νὰ δοθῆ ἀρνητικὴ ἀπάντησις, προτιμᾷ νὰ θεωρηθῆ ἡ αἴτησις του ὡς μὴ γενομένη καὶ νὰ μείνῃ ἄνευ ἀπαντήσεως. Ὁ κ. Τρικούπης παρετήρησεν, ὅτι καθ' ὅσον ἐγίνωσκεν, ἐπεκράτει νῦν ἐν Εὐρώπῃ ἡ ἰδέα ὅτι, κατὰ τὴν διαρρῦμισιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, ἔπρεπε νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ Ἑλλάς, ἥς τὰ συμφέροντα θίγονται εἰς τὰ καίρια. Ἄλλ' οὗτος περὶ πολλοῦ ποιεῖται ἰδίως τὴν ὑποστήριξιν τῆς κυβερνήσεως τῆς ἀνάσσης καὶ τὴν συναίνεσιν αὐτῆς εἰς τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ συνδιασκέψει. ἠρώτησα ἐὰν ἡ συναίνεσις τῆς κυβερ-

νήσεως τῆς ἀνάσσης εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην θὰ ὑπέθαλπεν εἰρηνικὴν πολιτικὴν ἐν Ἑλλάδι. Ὁ κ. Τρικούπης ἀπήντησε καταφατικῶς, παρατηρήσας ὅτι ἐν τοιαύτῳ περιπτώσει ἡ κυβερνήσις θὰ εἶχεν ἐπιχειρήματι ν' ἀντιτάξῃ κατὰ τῶν πολεμίων τῆς εἰρηνικῆς πολιτικῆς, ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν ἦτο ὅλως ἐγκαταλειμμένη. Ἐπεσκέφθη ἄνευ ἡμερῶν αὐθις τὸν κ. Τρικούπην καὶ ἠρώτησα αὐτὸν δὲν θὰ ἦτο καλλίτερον νὰ διατυπώσῃ τὴν αἴτησιν ὁ ἐν Λονδίῳ ἐπιτετραμμένος. Ἀπήντησεν, ὅτι τότε ἡ αἴτησις θὰ ἐγίνετο ἐπίσημως καὶ ὅτι προτίμα νὰ ὑποβληθῆ τῇ Ὑμ. Ἐξ. δι' ἐμοῦ. Ὁ κ. Τρικούπης μοι ὠμίλησε σήμερον καὶ αὐθις περὶ τῆς πιθανότητος ταχθείας προσελάσεως τῶν Ῥώσων, παρετήρησε δ' ὅτι ἴσως οὐδ' εἰς τὴν Ἀγγλίαν αὐτὴν ἐσύμφερε νὰ μείνῃ ἡ Ἑλλάς ἐπὶ πλέον οὐδετέρα, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἦτο la seule carte à jouer contre les Slaves καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ ἔμενεν ἀδρανής, ἐὰν οἱ Ῥῶσοι, προχωροῦντες, κατεῖχον καὶ διένεμον γαίαν, αἵτινες ἀναμφιβόλως εἶναι ἡ νόμιμος κληρονομία τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς. Οἱ πόθοι τῶν ἐλλήνων καὶ αἱ ἰδέαι τῆς κυβερνήσεως ἐξετέθησαν τῇ Ὑμ. Ἐξ. ὑπὸ τοῦ κ. Στούαρτ. ἐγὼ δ' ἐν προγενεστέροις ἐκθέσεσιν εἰκόνησα τινὰς φόβους γεννᾷ ἐν Ἑλλάδι ἡ ἐνεστῶσα θέσις τῶν πραγμάτων. Δὲν θὰ ἐπανεέλθω λοιπὸν εἰς τὸ αὐτὸ θέμα. Τολμῶ ὅμως νὰ ὑποβάλω ὑμῖν ἀνεπισήμως, τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Τρικούπης, τὸ ζήτημα τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τῆς Ἑλλάδος ἐν ἐνδεχομένῃ Συνδιασκέψει.

Ὁ Λόρδος Δέρβυ τῷ κ. Οὐένδαμ.

Ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐξωτερικῶν, 22 Νοεμβρίου 1877.

Ἐλαβον τὴν ἀπὸ 10 ἐνεστῶτος ὑμετέραν ἐκθεσιν, ἀφηγουμένην συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ κ. Τρικούπης, καθ' ἣν οὗτος προσεκάλεσεν ὑμᾶς νὰ ὑποβάλητε ἀνεπισήμως τῇ κυβερνήσει τῆς ἀνάσσης τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως νὰ εἰσαχθῆ εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν, ἥτις ἐνδέχεται νὰ κληθῆ πρὸς διευθέτησιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος. Εἰς ἀπάντησιν λέγω ὑμῖν ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην τῆς κυβερνήσεως τῆς ἀνάσσης, πᾶσα σκέψις περὶ τῆς συγκαλέσεως συνδιασκέψεως εἶναι πρόωρος, ἀλλ' ἐὰν βραδύτερον συνέλθῃ συνδιάσκεψις καὶ γίνῃ δεκτὸν εἰς αὐτὴν οἰονδήποτε κράτος μὴ ὑπογράψαν τὴν παρισινὴν συνθήκην, θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ περὶ ἀντιπροσωπεύσεως ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος.

Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις « Πανόπης ».

ΚΡΗΤΗ. Ἠράκλειον, 28 Μαρτίου.

Ἀξιότιμὲ Συναξία!

Μολονότι δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι γνωστὰ εἰς ὑμᾶς ὑπάρχουσι τὰ ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν καθ' ἑκάστην διαδραματιζόμενα, οὐδὲν ἦττον, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς φίλης « Πανόπης », ἔρχομαι ὅπως ἐκθέσω ὑμῖν, ἐν ὀλίγοις, τὰ περὶ ἡμῶν.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν, ὁ διοικητὴς τοῦ τμήματος Λασιθίου Ἐξ. Βερόβιτζ πασᾶς, ἠναγκάσθη παρὰ τῶν μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης διοικουμένων ὑπ' αὐτοῦ χριστιανῶν νὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν ἑδρὰν τῆς ἑαυτοῦ διοικήσεως μετὰ τῶν ἄλλων αὐτοῦ ὑπαλλήλων καὶ τοῦ ἐκεῖ διαμένοντος στρατιωτικοῦ σώματος, καταφύγη δὲ διὰ θαλάσσης εἰς Σιτείαν ὅπου τηλεγραφικῶς διεστάθη παρὰ τοῦ Ἐξ. Κωστῆ πασᾶ νὰ μεταβῆ εἰς Χανία, ἀφ' ὅπου ἀνεχώρησεν, ἐν ἀδείᾳ, διὰ Κωνσταντινούπολιν. Πρὸ τῆς εἰς Χανία ὁμῶς μεταβάσεως τοῦ διοικητοῦ τούτου, ὁ Ἐξ. Ἀδοσίδης πασᾶς, πεποιθῶς εἰς τὰ πρὸς αὐτὸν ἐκδηλω-

θέντα ποτὲ αἰσθήματα τῶν χριστιανῶν τοῦ τμήματος ἐκείνου, μετέβη διὰ θαλάσσης εἰς Σπιναλόγκαν, ἐκεῖθεν δέ, διὰ ξηρᾶς, εἰς Νεάπολιν, τὴν ὁποίαν ἠγαγκάσθη, κακῶς ἔχων, νὰ ἐγκαταλίπη, καταφύγη δὲ δρομαίως εἰς τὸ μετακοίσιον αὐτὸν εἰς Σπιναλόγκαν ὄθωμ. ἀ- τμήματα τῶν χριστιανῶν τοῦ τμήματος ἐκείνου, μετέβη διὰ θαλάσσης εἰς Σπιναλόγκαν, ἐκεῖθεν δέ, διὰ ξηρᾶς, εἰς Νεάπολιν, τὴν ὁποίαν ἠγαγκάσθη, κακῶς ἔχων, νὰ ἐγκαταλίπη, καταφύγη δὲ δρομαίως εἰς τὸ μετακοίσιον αὐτὸν εἰς Σπιναλόγκαν ὄθωμ. ἀ- τμήματα τῶν χριστιανῶν τοῦ τμήματος ἐκείνου, μετέβη διὰ θαλάσσης εἰς Σπιναλόγκαν, ἐκεῖθεν δέ, διὰ ξηρᾶς, εἰς Νεάπολιν, τὴν ὁποίαν ἠγαγκάσθη, κακῶς ἔχων, νὰ ἐγκαταλίπη, καταφύγη δὲ δρομαίως εἰς τὸ μετακοίσιον αὐτὸν εἰς Σπιναλόγκαν ὄθωμ. ἀ-

τμήματα τῶν χριστιανῶν τοῦ τμήματος ἐκείνου, μετέβη διὰ θαλάσσης εἰς Σπιναλόγκαν, ἐκεῖθεν δέ, διὰ ξηρᾶς, εἰς Νεάπολιν, τὴν ὁποίαν ἠγαγκάσθη, κακῶς ἔχων, νὰ ἐγκαταλίπη, καταφύγη δὲ δρομαίως εἰς τὸ μετακοίσιον αὐτὸν εἰς Σπιναλόγκαν ὄθωμ. ἀ- τμήματα τῶν χριστιανῶν τοῦ τμήματος ἐκείνου, μετέβη διὰ θαλάσσης εἰς Σπιναλόγκαν, ἐκεῖθεν δέ, διὰ ξηρᾶς, εἰς Νεάπολιν, τὴν ὁποίαν ἠγαγκάσθη, κακῶς ἔχων, νὰ ἐγκαταλίπη, καταφύγη δὲ δρομαίως εἰς τὸ μετακοίσιον αὐτὸν εἰς Σπιναλόγκαν ὄθωμ. ἀ-

τμήματα τῶν χριστιανῶν τοῦ τμήματος ἐκείνου, μετέβη διὰ θαλάσσης εἰς Σπιναλόγκαν, ἐκεῖθεν δέ, διὰ ξηρᾶς, εἰς Νεάπολιν, τὴν ὁποίαν ἠγαγκάσθη, κακῶς ἔχων, νὰ ἐγκαταλίπη, καταφύγη δὲ δρομαίως εἰς τὸ μετακοίσιον αὐτὸν εἰς Σπιναλόγκαν ὄθωμ. ἀ- τμήματα τῶν χριστιανῶν τοῦ τμήματος ἐκείνου, μετέβη διὰ θαλάσσης εἰς Σπιναλόγκαν, ἐκεῖθεν δέ, διὰ ξηρᾶς, εἰς Νεάπολιν, τὴν ὁποίαν ἠγαγκάσθη, κακῶς ἔχων, νὰ ἐγκαταλίπη, καταφύγη δὲ δρομαίως εἰς τὸ μετακοίσιον αὐτὸν εἰς Σπιναλόγκαν ὄθωμ. ἀ-

τμήματα τῶν χριστιανῶν τοῦ τμήματος ἐκείνου, μετέβη διὰ θαλάσσης εἰς Σπιναλόγκαν, ἐκεῖθεν δέ, διὰ ξηρᾶς, εἰς Νεάπολιν, τὴν ὁποίαν ἠγαγκάσθη, κακῶς ἔχων, νὰ ἐγκαταλίπη, καταφύγη δὲ δρομαίως εἰς τὸ μετακοίσιον αὐτὸν εἰς Σπιναλόγκαν ὄθωμ. ἀ- τμήματα τῶν χριστιανῶν τοῦ τμήματος ἐκείνου, μετέβη διὰ θαλάσσης εἰς Σπιναλόγκαν, ἐκεῖθεν δέ, διὰ ξηρᾶς, εἰς Νεάπολιν, τὴν ὁποίαν ἠγαγκάσθη, κακῶς ἔχων, νὰ ἐγκαταλίπη, καταφύγη δὲ δρομαίως εἰς τὸ μετακοίσιον αὐτὸν εἰς Σπιναλόγκαν ὄθωμ. ἀ-

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, τῆ 24 Μαρτίου 1878.

Τὸ συνταράξαν τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὰ πνεύματα τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου ἐστὶν ἡ τῶν σεβασμιωτάτων συνοδικῶν Κιζίκου, Νικαίας, Νικομηδείας καὶ Δέρκων ἐπίσκεψις, καὶ ἡ, ἐξέσω εἰπεῖν, ἀτιμωτικὴ πρὸς αὐτοὺς ὑποδοχὴ τοῦ μεγάλου δουκός. Προάγεται τις τῆ ἀληθείας νὰ πιστεύσῃ ὅτι οἱ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐστερήθησαν πλέον καὶ τοῦ κοινοτέρου νοός. Ἐνῶ ὁ μέγας δούξ ἐρχόμενος ἐνταῦθα κατ' εὐθείαν ἀπέστει- λεν εἰς Νεοχώριον τοὺς δύο τῶν ἐπισημοτέρων αὐτοῦ στρα- τηγῶν Γουρκαν καὶ Σκοβελέφ, ὅπως χαιρετίσωσι τὸν ἔξαρχον τῶν Βουλγάρων, οὐ μόνον τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πατριαρχείου μὴ ἀναγνωρίζων, ἀλλὰ καὶ τὴν παρὰ Σκύθαις ἀβροφροσύνην ἀποδεικνύων, οὐδαμῶς δὲ οὔτε διὰ τοῦ μικρο- τέρου τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ ἐπισκέψατο ἐμμέσως τὸν πα- τριάρχην, οἱ ἐν τοῖς πατριαρχείοις σπεύδοντες ὅπως ἀνακα- λῶσιν ἕνα τρόπον τινὰ εἰς τὴν μνήμην τῆς Α. Α. Υ. καὶ τὴν ὑπαρξίν τῶν πατριαρχείων, ἀπέστειλαν μετ' ἐπανειλημμένας συνδιασκέψεις τοὺς ἄνω ρηθέντας ἐγκριτοτέρους τῶν συνοδι- κῶν ὅπως ἐπισκεφθῶσιν αὐτόν. Ἡ γενομένη αὐτοῖς ὑποδοχὴ

ὑπῆρξεν ἄξια τῆς ταπεινώσεως αὐτῶν, ὡς ἀληθῶς παρατηρεῖ διαταίβογράφος τις ἐν τῇ «Θάλασσῃ». Ἀρῶν ἐπὶ εἰς τέταρτον τῆς ὥρας ἀνέμενον μόνοι, καὶ τοὶ ἦσαν ἀκριβεῖς εἰς τὴν ὀρι- σθεῖσαν ὥραν, ἐφάνη κατόπι ὁ δούξ μὴ ἀσπασθεῖς τὴν δεξιάν αὐτῶν ἀλλὰ χαιρετίσας ὡς λαϊκὸς πρὸς λαϊκόν. Ἔλαβε δὲ τὴν ἐδραν καὶ ἐκάθισε στρέψας τὸ μέρος αὐτῆς εἰς τὸ ἴκνουμβᾶ τις πρὸς τὰ ἐμπροσθεν, πρὸς δείγμα μεγαλειτέρης περιφρονῆ- σεως. Τέλος οἱ ἅγιοι ἀρχιερεῖς ἐπέστρεψαν εὐχαριστημέναι εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἦλθ ἄ· βύσωσι τὰ ὠτα αὐτῶν καὶ καμύσωσι τοὺς ὀρθαλμοὺς ἵνα μὴ βλέπωσι τὰ κατ' αὐτῶν γραφόμενα μηδὲ ἀκούωσι τὰ λεγόμενα. Καὶ ταῦτα ἐγένοντο ἐνῶ ἀπὸ πρῶτα ὁ ἔξαρχος ἐχρηστάτε: ἐν τῷ πρερικλησίῳ τῆς Ῥωσ- σικῆς πρεσβείας· ἐκτακτος δ' ἐγένετο αὐτῷ δεξιῶσις, ὡς καὶ οἱ στρατιῶται ἔφερον ὄπλα πρὸ αὐτοῦ διαβαίνοντες. (*)

Οἱ Ῥῶσσοι πολυπληθεῖς περιέρχονται τὴν πόλιν, διαμέ- νοντες καὶ ἐν αὐτῇ· καὶ τοὶ πολὺ ἐπιφυλακτικοὶ εἰς τὰς μετὰ τῶν ξένων συνομιλίαις αὐτῶν, ἐνίοτε ὅμως διαφεύγουσι τῶν χειλέων αὐτῶν λόγοι τινὲς ἀναφορικῶς πρὸς τὴν γενι- κὴν πολιτικὴν κατάστασιν. Ἐν γενεῖ μεγάλῃ ἐπειδείκνυνται ἀδιαφορίαν πρὸς τὰς φιλοπολέμους τάσεις τῆς Ἀγγλίας, καὶ φαίνονται ὡς περὶ οὐδενός ποιούμενοι αὐτῶν ἀλλ' ἔχω λόγους ἰσχυροὺς νὰ πιστεύω ὅτι ὅμι φοβούνται ἀλλὰ τρέμουσι. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἤκουσα τὸν ὑπέρμαχον τῆς Πλεβνας Ὀσμάν νὰ ὀμιλῇ ἐντὸς ἀτμοπλοίου τινός τοῦ Βισπόρου. Ἐάν πιστεύσῃ τις εἰς τοὺς λόγους τῶν Ῥώσσω, ἔλεγεν, οὐδαμῶς φοβούνται τοὺς Ἀγγλους, ἀλλὰ κατ' ἐμὲ ἐπιθυμοῦσι διακαῶς τὴν εἰρήνην, εἰσὶ δὲ κατὰ πολλὰ ἐξηντλημένοι. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ Ὀσμάν πασᾶς ὑπὸ ὁμογενοῦς ἐρωτηθεῖς περὶ Ῥώσσω καὶ Ῥωμούνων, ἐξεφράσθη μετὰ πολλῶν ἐπαινῶν περὶ τῶν τελευταίων τούτων, ὧν τὴ μηχανικὴν ἐκρίνε κατὰ πολὺ ὑπέρτερον τοῦ Ῥωσσοῦ. Οὐδὲν ἤθελον κατορθῶσαι οἱ Ῥῶσσοι, προσέθηκεν, ἐάν δὲν ἤρχετο ὁ Τοτλέβεν. Ἄπασαν τὴν τιμὴν τοῦ ἔργου τῆς ὀχυρώσεως τῆς Πλεβνας ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ ἀρχηγῶ τοῦ ἐπιτελείου αὐτοῦ τότε μὲν συνταγμα- τάρχου νῦν δὲ ὑποστρατήγου Τεβρίκ πασᾶ, μηχανικοῦ ἰκα- νωτάτου καὶ μόλις τριάκοντα σὺν δύο ἀριθμοῦντος ἔτη.

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν δυσαρδέκεια τῶν φαίνεται ἐπικρατοῦσιν ἴσως μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ὑπουργῶν, ἴσως με- ταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ σουλτάνου. Ὅπως δὴποτε αἱ ἀλλεπάλ- ληλοι ἐπισκέψεις τοῦ κ. Ὀνοῦ πρὸς τινὰς τῶν ὑπουργῶν καὶ ἐξαιρετικῶς πρὸς τὸν τῶν στρατιωτικῶν, καὶ ἰδίως ἡ ἐπίσκε- ψις τοῦ μεγάλου δουκός πρὸς τὸν σουλτάνον ἔφερον εἰς μέσον φήμην περὶ ἀλλαγῆς τοῦ πρωθυπουργοῦ, καὶ ἀντικαταστά- σεως αὐτοῦ διὰ τοῦ Ρεούφ πασᾶ, ἐν ἡ κοινὴ γνώμη θέλει ὡς Ῥωσίζοντα· διότι σημειωτέον ὅτι ὁ Βερὴκ πασᾶς νῦν πρωθυπουργός ἐστὶν θερμώτατος ὀπαδὸς τῆς ἀγγλικῆς πολιτι- κῆς. Κατὰ τινὰ εἰδήσιν, καὶ πιθανωτέραν, ὁ πρωθυπουργός παραιτεῖται, καὶ πρὸς τοῦτο συσχετίζεται ἡ ἀπὸ δύο ἡμερῶν ἀδιαθεσία αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ἀναγκάζεται νὰ οἰκουρῆ.

Ἐν τούτοις, ἡ πόλις ἡμῶν μετεβλήθη εἰς εὐρύτερον στρα- τόπεδον πανταχοῦ τῆς πόλεως καὶ τῶν περὶ τὴν ὑψωμάτων ἐγκυμαζόντων στρατιῶται νεοσύλληκτοι οἵτινες ἀντικαθι- στῶσιν, ἅμα ὀλίγον ἐγκυμαζόμενοι, τοὺς ἐντριβεῖς στοατιώ- τας ἀποστελλομένους ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς Κρήτην. Χθὲς καὶ προχθὲς τοὐλάχιστον ἐξ τάγματα ἀνεχώρησαν εἰς Αἰγαῖον. Ἡ κυβερνήσις περισσώτερον φαίνεται εἰς Κρήτην προτέχουσα καὶ συντονώτερα δι' αὐτὴν λαμβάνουσα μέτρα ἢ διὰ τὴν Ἡπειροθεσσαλίαν.

(Ἰδιαιτ. ἀλληλογρ. ἀ Βερμ. τῶν Συζητήσεων).

(*) Σ. Σ. Π. Ἀνάχασις, ὁ πρόγονος τῶν Τοσόρων, ὠνειδί- ζετο ὑπὸ τινος ὅτι εἶναι Σκύθης. Εὐγενῆς ὅμως ὦν ἀπεκρί- νητο, εἶμαι Σκύθης τὴν πατρίδα οὐχὶ ὅμως καὶ Σκύθης τὴν

συμπεριφοράν. Τανάπλιον δύναται τις να εἶπῃ σήμερον περί τῆς Α. Υ. τοῦ Μ. Δουκός, περιφρονήσαντος τοὺς Ἑλληνας Ἱερωμένους, ὅτι μᾶλλον *Σκυθίζεῖ τοῖς τρόποις ἢ τῷ γένει.*

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

Τελούντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, 2 Ἀπριλίου, μνημόσυνον ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου συζύγου καὶ πατρὸς ἡμῶν

ΖΩΡΖΗ Π. ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΕ,

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους αὐτοῦ ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς τοῦτο καὶ ἐνώσωσι τὰς εὐχὰς αὐτῶν μετὰ τῶν δεήσεων τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου. Ἑρμούπολις, 30 Μαρτίου 1878.

Ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τὴν παρελθούσων Τετάρτην ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας ὁ Νομάρχης Κυκλάδων κ. Τ. Μαυρομάτης, κληθείς, ὡς λέγεται, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

— Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας καὶ ὁ υἱὸς τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Κουμουνοδούρου, Σπυρίδων, ὅστις ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν διέτριβεν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν.

— Ἀυθιμερὸν ἀνεχώρησαν δι' Ἀθήνας περὶ τοὺς 50 ἐφεδρὸς τῆς β'. σειράς.

— Διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου τῆς παρελθούσης Τρίτης ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ὁ φιλέλληνας ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμερησίων Νέων» κ. Σκίνερ, ὅστις ἀναχωρήσας δι' Ἰστιοφόρου πλοίου ἐκ Κισσάμου τῆς Κρήτης μετέβη εἰς Κύθηρα, ἐκεῖθεν δὲ ἐνταῦθα. Τὴν ἐπιούσαν τῆς ἀφίξεώς του ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας.

— Ἀναγκασιότατη καὶ χρησιμωτάτη διὰ τὴν γεωργίαν βροχὴ κατέπεσε χθὲς ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν, διαρκέσασα περὶ τὰς τρεῖς σχεδὸν ὥρας. Δυστυχῶς ὅμως ἡ βροχὴ αὕτη περιορίσθη μόνον ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ εἰς τὰ περίξ αὐτῆς.

— Διὰ τὴν ἐπιτυχὴς ὑπῆρξεν ἐφέτος ἡ συγκομιδὴ τῶν κουκίων, ὧν σπουδαία ποσὰ πέμπονται δις τῆς ἐβδομάδος εἰς Κων/πολιν. Ἄν ἡ χθесινή βροχὴ κατέπιπτεν ἐφ' ὅλης τῆς νήσου μας οὐ μόνον ἡ καρποφορία αὐτῶν θὰ ἦτο ἀμετρος, ἀλλὰ καὶ τὰ ὄψιμα γεννήματα ὡς καὶ πάντα τὰ λοιπὰ προϊόντα ἤθελον ἐπιτύχει.

— Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα εἰς οἰκίας τινὰς, κειμένας ἐν μέσῳ πολλῶν ἄλλων οἰκιῶν καὶ εἰς διάφορα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματα, κατασκευάζονται πυροτεχνήματα. Τοῦτο φέροντες εἰς γνῶσιν τῆς ἀστυνομίας, ἐριστῶμεν τὴν προσοχὴν αὐτῆς ὅπως οὐ μόνον ἀπαγορεύσῃ τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ νὰ ἐρευνήσῃ ἵνα μὴ ὑπάρχωσιν ἐντὸς τῆς πόλεως ἐμπρηστικαὶ ὕλαι διὰ νὰ μὴ συμβῇ ἡμέραν τινὰ ἀπευκαταῖόν τι.

— Νεώτερα ἐκ Λαμίας τηλεγραφήματα, γράφει τὸ ἄΕθν. Πνεύμα, παριστῶσι τὴν μάχην τοῦ Μатарάγκα ὡς σπουδαίαν καὶ αἵματηράν, ἀκριβέστερον δὲ περιγράφουσι τὰ κατ' αὐτήν. Οἱ ἐπαναστάται ἐπολέμησαν ἐν ἀνοικτῷ πεδίῳ κατὰ πολυαριθμὸν ἐχθροῦ τακτικῶν καὶ ἀτάκτων, ὑποβοηθῆμένων ὑπὸ πυροβολικοῦ καὶ ἵππικοῦ, ἐπὶ δεκαπέντε περίπου ὥρας. Κατὰ τὴν πεισματώδη ταύτην μάχην, καθ' ἣν πολλάκις οἱ ἀντιμαχόμενοι ἤλθον εἰς χεῖρας, οἱ ἐπαναστάται διετήρησαν τὰς θέσεις αὐτῶν ἐν τῇ πεδιάδι ἐπὶ γραμμῆς μήκους ὡρῶν δύο,

ἀλλεπαλλήλους τοῦ ἐχθροῦ ἐφόδους ἀποκρούσαντες, καὶ εἶτα τρέψαντες τοῦτον εἰς φυγὴν ἀτακτον, μεγάλην προξενήσαντες αὐτῷ ζημίαν. Οἱ τοῦρκοι τετρακισχίλιοι τὸν ἀριθμὸν ἀφῆκαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ὀκτακοσίους εἰς νεκροὺς καὶ τραυματίας, ἐνῶ οἱ ἐπαναστάται περὶ τοὺς χιλίους πεντακοσίους, καλῶς ὀχυρωμένοι, ἀφῆκαν μόλις περὶ τοὺς τριάκοντα καὶ πέντε. Τὰς ζημίας ταύτας οὐδ' αὐτοὶ οἱ τοῦρκοι ἀρνοῦνται. Εἰδήσεις ἐκ Καρδίτσας καὶ τουρκικῆς πηγῆς ἐπιβεβαιούσι ταύτας.

— Κατὰ τὴν ἐν Μатарάγκα μάχην ἐτραυματίσθη καιρίως ὁ παστὴρ τῆς Καρδίτσας, ὅστις καὶ ἀπεβίωσεν ἐσχάτως. Ἡ μάχη αὕτη κατὰ τὸν «Λαόν» διεξήχθη καθ' ὅλους τοὺς ὅρους τῆς στρατιωτικῆς τέχνης, διευθυνθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Ἰσχομάχου.

— Κατὰ τὸν «Τηλέγραφον», τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴν δευτέραν τουρκικὸς στρατὸς ἐξακισχιλίων ἀνδρῶν φερόντων ἑπτὰ ὄρεινὰ κανόνια ἐκίνησεν ἐκ Βώλου, ἵνα διὰ Βελεστίνου τινὲς μὲν αὐτῶν προελάσωσιν εἰς Λάρισσαν καὶ Καρδίτσαν, ἄλλοι δὲ ὑπὸ τὸν Σκευδερ πασᾶ μεταβῶσιν εἰς Ἀγυιάν. Ἀπεστάλησαν ἐπίσης διὰ τοῦ τουρκικοῦ ταχυπλοίου «Ρεθύμνου» στρατεύματα εἰς Ἀλμυρόν. Συγκέντρωσις σπουδαιοτάτῃ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐγένετο καὶ παρὰ τὸ Λουτρον τῶν Ἀγράφων, ἐνθα ἐπίκειται κρίσιμος μάχη.

— Διὰ Β. Διατάγματος ἐκπρύχθη τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἡ λήξις τῆς ἐνεστάσης βουλευτικῆς συνόδου.

— Ἐπιστοποιήθη ὑπὸ ἰατρῶν ἐν Βώλῳ, γράφει ἡ «Καρτερία», ὅτι οἱ φονεύσαντες τὸν ἀτυχῆ Ὀγλ ἔκπαρσαν διὰ λίθων τὰς χεῖρας του καὶ ἐκοψαν διὰ μαχαίρας τοὺς καρποὺς καὶ τὰς ἀρθρώσεις αὐτῶν. Τοῦτο ἐπιμᾶλλον ἐνισχύει τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ θάνατός του ἐξετελέσθη ὑπ' ἀνδρῶν γινωσκόντων ὅτι ἦτο ἀνταποκριτὴς. Βαρβαρὸν ὑπόνοιαι ὑπάρχουσι καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Σόβαρτ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφίχθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 29/10 Ἀπριλίου. — Τὸ ὄργανον τοῦ Γορτζακόφ θεωροῦν δυνατὴν τὴν συγκρότησιν τοῦ Συνεδρίου διὰ τῆς εἰρηνοποιου ἐνεργείας τῆς Γερμανίας, λέγει ὅτι ἡ Ῥωσσία οὐδαμῶς ἀντιτείνει ὅπως συζητηθῶσι ἐν τῷ Συνεδρίῳ τὰ ἐχέγγυα διαρκοῦς εἰρήνης. Ἡ Ῥωσσία, προσθέτει, ἀφῆσασα ἀνοικτὴν τὴν θύραν εἰς τὴν μέριμναν τῆς Εὐρώπης ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, οὐδέποτε θέλει ἀντιπράξει ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν Ἑλλήνων ὁμοίᾳ τῶν Βουλγάρων ὑπὸ ἐλευθέρους θεσμοῦς.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 30/11. — Ὁ Γορτζακόφ ὁμιλῶν περὶ Ἑλλάδος ὅπως ἐτηλεγραφήσαμεν χθὲς, δεχόμενος τροποποιήσιν προεισαγωγικῆς συνθήκης, ἐρωτᾷ τὴν Ἀγγλίαν πῶς συμβιβᾶσει τὰς συνθήκας πρὸς εὐήμερον τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 30/12. — Ἡ Ἀγγλία ἀπαίτει τὴν τροποποίησιν ὁλοκλήρου τῆς συνθήκης. Οἱ λόγοι τοῦ κοινοβουλίου δυσηρέστησαν τὴν Ῥωσσίαν. Ὁ Δούξ Νικόλαος ἐπανεθῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπαίτει τὴν παράδοσιν τῶν ὀχυρωμάτων τοῦ Βοσπόρου.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 31/12. — Ἡ Ῥωσσία ἀπορρίψασα τὴν αἴτησιν τῆς Ἀγγλίας ὑποβαλεῖν ἐαυτὴν ἀποράσει συνεδρίου, συγκεντρῶνει στρατὸν περίξ τοῦ Βουκουρεστίου. Φόβος πραξικοπήματος. Τὰ πράγματα ἐτραχύνθησαν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 31/12. — Τὸ Κοινοβούλιον τῆς Ἀγγλίας ἐψήφισε νέους φόρους. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἀγγλίας θεωροῦσι τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων σκοτεινοτάτην, μόνην ἐλπίδα εἰρήνης ἔχουσαι τὴν μεσολάβησιν τῆς Γερμανίας.